

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 20.432 van 15 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX loco advocaat L. VERHEYEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn afkomstig van Bambili in North West province. In 1984 werd u op school gearresteerd en opgesloten door de gerechtelijke politie in Bamenda. U had de studenten aangemoedigd om te staken tegen de regering naar aanleiding van de zaak van Fon Gordi Dinka. U werd na 3 weken detentie vrijgelaten. In 1990 werd u bij een staking 3 dagen gearresteerd en dan vrijgelaten. Na uw studies werkte u als advocaat en u behandelde voornamelijk strafzaken. Op zaterdag 1 april 2006 was u samen met uw vriendin onderweg tussen Muyuka en Douala. U stopte in een bar en u raakte er betrokken in een gesprek over de rekrutering van jongeren door de Anglofone afscheidingsbeweging Southern Cameroons National Council (SCNC). U sprak uw steun uit voor een gewapende strijd tegen de Kameroense regering. U werd door twee mannen in de bar opgepakt en naar het politiekantoor van Sonara, Limbe gebracht. U werd ervan beschuldigd betrokken te zijn bij de rekrutering van jongeren door SCNC, wat u ontkende. U werd door de politiecommandant

gearresteerd, geslagen en ondervraagd. U zei dat u advocaat was, dat u toevallig in die bar aanwezig was en uw mening geuit had. U kon naar huis gaan. U zou terug gezocht worden in het geval er enig bewijs tegen u was. Op maandag 3 april 2006 vertelde u over het incident aan een collega met wie u het kantoor deelde. Op 4 april 2006 op weg naar huis kreeg u te horen dat uw broer gearresteerd was. U ging meteen terug naar uw kantoor en vernam dat agenten uw collega hadden meegenomen. U ontdekte dat uw map met informatie over SCNC verdwenen was. U vluchtte naar uw broer en dook daarna onder bij uw vriend (P.). Van uw broer vernam u dat uw collega over u ondervraagd was. U besloot het land te verlaten. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 17 juli 2006 en op 18 juli 2006 in België asiel gevraagd. Na uw aankomst in België vernam u dat uw broer na enkele maanden was vrijgelaten. U bent in België actief voor de SCNC-afdeling.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u ervan werd beschuldigd betrokken te zijn bij de Anglofone afscheidingsbeweging SCNC, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (dd. 6 september 2006 (hierna CGVS I) en dd. 9 april 2008 (hierna CGVS II)) te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen enkele vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerde SCNC-betrokkenheid in Kameroen.

Aanvankelijk verklaart u dat u in Kameroen sympathisant was van de SCNC en dat u lidmaatschap overwoog, maar dat uw beroep u niet toeliet om betrokken te zijn bij de activiteiten van de SCNC en u bijgevolg geen verantwoordelijkheid opnam (zie gehoor CGVS I, p. 4-5). In het latere gehoor door het Commissariaat-generaal stelt u –naar aanleiding van de vraag u lid bent van de SCNC- dat u in België lid bent, maar –in dezelfde lijn van het voorgaande- dat u in Kameroen niet echt betrokken was [bij de SCNC] omdat u in Douala woonde en deelnam aan meetings in N[orth] W[est] [province] (zie gehoor CGVS II, p. 4). Gevraagd naar uw activiteiten voor de SCNC in Kameroen, stelt u dat u soms deelnam aan meetings, maar geen functie had (gehoor CGVS II, p. 9). Wanneer u wordt gevraagd waarom u geen lid bent geworden zegt u andermaal dat u niet zoveel tijd had om u met SCNC bezig te houden (zie gehoor CGVS II, p. 9). In het licht hiervan is het dan ook erg opmerkelijk dat u –naar aanleiding van de eerder gestelde vraag of u geregistreerd lid was in Kameroen- ontkennend antwoordt, maar stelt heel actief te zijn. Eén van uw activiteiten bestond er –volgens uw verklaringen- in om gewone mensen uitleg te geven over (de strijd van) de SCNC (zie gehoor CGVS II, p. 9). De vaststelling dat u enerzijds verklaart dat uw beroep u niet toeliet om betrokken te zijn bij de SCNC, maar anderzijds beweert heel actief te zijn, roept vragen op naar de waarachtigheid van uw verklaringen over uw engagement ten aanzien van de SCNC.

Verder verklaart u dat in de SCNC stemmen opgaan om met wapens te strijden, maar wanneer u gevraagd wordt of de huidige SCNC-voorzitter, Chief Ayamba, voor wapens is, blijft u het antwoord schuldig (zie gehoor CGVS I, p. 3). Dit is uiterst merkwaardig, vermits u beweert dat één van uw activiteiten erin bestond om de strijd van de SCNC uit te leggen aan de gewone man die niet kan lezen en schrijven (zie gehoor CGVS II, p. 9). Men zou toch ten minste mogen verwachten dat u ook zou weten of de leider van de SCNC deze strijd al dan niet gewapenderhand wilde voeren, zodat u de ‘gewone man’ hierover juist zou kunnen informeren. U beweert dat jongeren van de Southern Cameroons Youth League, een organisatie die opereert onder de koepel van de SCNC, het gebruik van wapens verdedigt en u vermeldt in dat verband ook de naam van de voorzitter van deze organisatie, Ebenezer Akwanga (zie gehoor CGVS I, p. 3). Op de vraag waar Akwanga woont, repliceert u dat hij sinds 1997 tot op vandaag (i.e. 6 september 2006) in de gevangenis zit (zie gehoor CGVS I, p. 3), hetgeen in strijd is met de werkelijkheid, vermits Ebenezer Akwanga reeds in augustus 2003 uit de gevangenis ontsnapte (zie informatie in het administratief dossier). Tijdens het tweede en latere

interview door het Commissariaat-generaal verklaart u pas in België te hebben vernomen dat Ebenezer Akwanga tot levenslang werd veroordeeld, en dat hij kon ontsnappen. U weet echter niet wanneer hij kon ontsnappen (zie gehoor CGVS II, p.22). Uw verklaring dat het geen dossier is dat u opvolgt (zie gehoor CGVS I, p.3) overtuigt niet als verantwoording voor uw onwetendheid hieromtrent, vermits men toch zou verwachten dat u, die Ebenezer Akwanga spontaan vermeldde tijdens beide gehoren en bovendien beweerde te sympathiseren met de Zuid-Kameroense kwestie, op de hoogte zou zijn van de lotgevallen van de leider van de SCYL. Uw bewering dat de Southern Cameroons Youth League opereert onder de koepel van de SCNC (cf. supra en gehoor CGVS I, p. 3 en 4) en dat er geen echt verschil is tussen SCNC en SCYL (zie gehoor CGVS I, p. 4) wordt overigens ook tegengesproken door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie informatie in het administratief dossier).

Uit het voorgaande blijkt dat er ernstige twijfels zijn omtrent de waarachtigheid van uw betrokkenheid binnen de SCNC.

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst.

Er dient te worden opgemerkt dat u bij uw arrestatie op 1 april 2006 werd ondervraagd door de politiecommandant over uw betrokkenheid bij de rekrutering van strijders voor SCNC. U antwoordde dat u advocaat was en niet betrokken was bij SCNC en dat u werd vrijgelaten (zie gehoor CGVS I, p.6 en CGVS II, p.17). Het is dan ook opmerkelijk dat de agenten op 4 april 2006 naar uw huis en kantoor kwamen. U maakt immers niet aannemelijk waarom u op 4 april 2006 terug werd gezocht. U verklaart dat u werd vrijgelaten op 1 april 2006, maar dat er u werd gezegd dat u bij enig bewijs terug gezocht zou worden. Wanneer u wordt gevraagd welk nieuw element of bewijs er tegen u was, stelt u dit niet te weten (zie gehoor CGVS I, p.7 en CGVS II, p.20). U voegt toe dat er in uw kantoor een dossier met SCNC-documenten werd gevonden, maar dit kon niet het bewijs zijn tegen u, gezien het pas gevonden werd bij het doorzoeken van uw kantoor op 4 april 2006 (zie gehoor CGVS I, p.6-7 en gehoor CGVS II, p.19). Daarbij is het opmerkelijk dat u geen nieuws heeft wat er gebeurde met de persoon met wie u over SCNC sprak in de bar (zie gehoor CGVS II, p.16).

Bovendien is het merkwaardig dat u als advocaat niet meer informatie heeft over de arrestatie van uw broer. U stelt dat uw broer voor drie maanden werd opgesloten, maar dat u niet de beschuldiging kent. U verklaart vaagweg dat u denkt dat de autoriteiten druk wilden uitoefenen zodat u zich zou melden (zie gehoor CGVS II, p.12 en p.19). U voegt toe dat uw broer werd vrijgelaten en dat nadien uw broers geen problemen meer kenden. Uw verklaringen bevatten verder geen elementen dat u nog steeds zou worden gezocht met het oog op politieke vervolging. Uw bewering dat u nog wordt gezocht, omdat de Kameroense autoriteiten nog mensen vervolgen die betrokken zijn bij de Zuid-Kameroense strijd, is vaag en bevat weinig concrete aanwijzingen voor uw beweerde persoonlijke vrees (zie gehoor CGVS II, p.21).

Verder dient te worden opgemerkt dat u na uw arrestatie op 1 april 2006 nog tot juli 2006 in uw land van herkomst verbleef zonder dat u er ernstige problemen kende. Hoewel u verklaart dat uw broer werd gearresteerd en u gezocht werd, kende u geen noemenswaardige problemen, wat eveneens de ernst van uw beweerde vrees relativeert.

Wat betreft de arrestaties in 1984 en 1990 stelt u zelf uitdrukkelijk dat deze niet de aanleiding zijn waarom u uw land van herkomst in 2006 hebt verlaten (zie gehoor CGVS II, p.13). U verklaart dat u geen problemen kende tussen 1990 en 2006, waardoor die arrestaties niet uw beweerde vrees betreffen.

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw politieke activiteiten die u hier in België tegen de Kameroense regering heeft ontwikkeld.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het

land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor ieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw activiteiten in België. Hierboven werd reeds opgemerkt dat uw verklaringen over uw betrokkenheid bij de SCNC in Kameroen onsamenhangend en niet overtuigend zijn, zodat uw engagement ten aanzien van de SCNC in uw land van oorsprong niet waarachtig voorkomt. In België ontwikkelde u pas sinds maart 2007 politieke activiteiten en registreerde u zich als lid van de SCNC-afdeling in België onder leiding van Rene Morfaw (zie gehoor CGVS I I, p.4 en p.5), hoewel u al in juli 2006 in België was aangekomen. U legt een attest van SCNC- België neer (ondertekend door Ewane Lawrence Ngolle dd.2.4.2008), dat stelt dat u sinds maart 2007 actief bent voor SCNC België, wat u aantoont met een foto van u en andere SCNC-leden in België. Verder beweert u dat een Kameroense minister Jacques Roger Bohbo in Antwerpen op bezoek kwam en hij de namen van de SCNC-leden opnam. U blijkt echter niet te weten of uw naam erbij is of niet (zie gehoor CGVS II, p.26). Uw verklaring is gebaseerd op het gerucht dat er infiltranten zouden zijn geweest, wat echter geen objectieve aanwijzing is van uw beweerde vrees te zijn gekend bij de Kameroense autoriteiten.

Aldus kan bezwaarlijk gesteld worden dat u omwille van uw sympathie en activiteiten voor SCNC bij een eventuele terugkeer naar Kameroen werkelijk vervolgd zou worden door de Kameroense autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De geboorteakte (n° BK 12/1077/92 afgegeven door Tubah Rural Council op 30.10.1992), de identiteitskaart (n° 101229103 afgegeven op 16.02.2000) en het rijbewijs (n°0301696/97 afgegeven te Buea op 28.5.2001), bevatten identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De kaart van de Orde van Advocaten van Kameroen afgegeven op 29.03.2000 toont aan dat u advocaat was in Kameroen, hetgeen hier niet betwist wordt. De schoolresultaten van Cameroon Protestant College (n°86/006278 dd. juni 1986) en van Cameroon College of Arts, Science & Technology, Bambili (n°88/0007423 dd. juni 1988) en de examenresultaten van Université de Yaoundé (schooljaren 1988-1989, 1989-1990, 1991-1992) betreffen de door u gedane studies, wat eveneens niet ter discussie staat. Het verslag van de SCNC-onafhankelijkheidsviering (getekend door Nfor Ngala Nfor dd.4.10.2005), het persbericht (opgemaakt door Prince Mbinglo Humphrey dd.10.2.2008), het krantenartikel 'Another SCNC activist sent home to die' (by Chris Mbunwe dd.5.12.2006) betreffen de situatie van SCNC in Kameroen waarin uw naam niet wordt vermeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de

geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 1, (A) 2 van de Vluchtelingenconventie, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert aan dat men van een sympathisant die wel politiek engagement heeft niet mag veronderstellen en eisen dat hij alles kent over het reilen en zeilen van een partij. Het nemen van engagement is verzoenbaar met het feit dat men geen lid is.

Hij stelt dat het zeer begrijpelijk is dat hij niet wist op welke basis men op 4 april 2006 opnieuw naar zijn huis kwam. Men weet niet altijd wat de redenen zijn van arrestaties en onderzoeken. Als advocaat heeft men geenszins zomaar inzage in alle dossiers, evenmin in België. Men kan niet zomaar een dossier van familieleden inzien.

Verzoeker betoogt dat het al te gemakkelijk is om te stellen dat elk politiek engagement in België en elke vorm van oppositie voeren een opportunistisch karakter zou hebben. De activiteiten van verzoeker en van anderen worden wel degelijk gevolgd door de Kameroense autoriteiten zodat hij problemen zal hebben in geval van terugkeer.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006, nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Aangaande verzoekers engagement voor het SCNC dient opgemerkt te worden dat hij, zijn verklaringen inzake deelname aan vergaderingen en het uitleggen van de doelstellingen mede in acht genomen, op de hoogte zou moeten zijn of het SCNC al dan niet de gewapende strijd propageert. Eveneens dient aangenomen te worden dat hij correcte informatie kan geven over de situatie van een voortvluchtige leider van het SCYL. Voormelde onwetendheden inzake essentiële elementen ondermijnen zijn voorgehouden activisme. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn activiteiten voor het SCNC in Kameroen.

Hij brengt evenmin enig begin van bewijs bij inzake de beweerde opsluiting gedurende drie maanden van zijn broer. In acht genomen dat verzoeker in Kameroen werkzaam was als advocaat, is het niet aannemelijk dat hij de tenlasteleggingen ten aanzien van zijn broer niet heeft achterhaald. Omtrent de beweerde huiszoeking op 4 april 2006 dient te worden vastgesteld dat hij na deze huiszoeking nog meer dan drie maanden in zijn land van herkomst verbleef zodat aangenomen moet worden dat hij - advocaat zijnde - inlichtingen had kunnen inwinnen omtrent de gevolgen van deze huiszoeking. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake de huiszoeking of andere elementen waaruit zou blijken dat hij in de negatieve belangstelling van de overheid stond op het ogenblik dat hij zijn land van herkomst verliet.

Inzake verzoekers activiteiten in België stelt de bestreden beslissing terecht vast dat hij zich slechts in maart 2007 aansloot bij de lokale SCNC-afdeling terwijl hij Kameroen reeds

ontvluchtte in juli 2006. Indien verzoeker werkelijk zijn land verliet omwille van zijn beweerde SCNC-activiteiten kan van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze activiteiten zo spoedig mogelijk na zijn aankomst in België zou voortzetten. Gelet op de tijdspanne tussen zijn aankomst in België en het aangaan van zijn lidmaatschap dient het opportunistische karakter van dit lidmaatschap - samen gelezen met de hoger vermelde vaststellingen inzake zijn activiteiten in Kameroen - te worden aangenomen. Verzoeker licht overigens niet toe aan de hand van enig begin van bewijs dat hij omwille van zijn activiteiten in België vervolgd zou worden in geval van terugkeer naar Kameroen.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielaanvraag. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 3.2) dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden onzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 december 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.